

RASPORED SVETIH MISA I MISNIH NAKANA

13. - 19. travnja 2020.

13.	pon	Uskrсни ponedjeljak (Mt 28, 8-15)	10.30 + Bože Stojić, ++ ob. Stojić 19.00 + Ljubica, Ružica i Josip Birt + Ane i Vladimir Prebeg
14.	uto	Valerijan (Iv 20, 11-18)	08.00 + Lina Gašpert 19.00 + zajednička nakana
15.	sri	Teodor (Lk 24, 13-35)	08.00 + Alojz Novak, Marija Kulfa + Ivan i Antonija Košutić 19.00 + Ruža, Anđa i Jandre Karaula ++ ob. Karaula
16.	čet	Benetikt (Lk 24, 35-48)	08.00 + Biserka Hainš 19.00 + Milica, Nikola st i ml. Tandarić + Barica i Jura Benčić, ++ ob. Benčić
17.	pet	Inocent (Iv 21, 1-14)	08.00 + Katica i Rudolf Filko 19.00 + zajednička nakana
18.	sub	Hermogen (Mk 16, 9-15)	08.00 + Mandica i Miško Antolić 19.00 + Đuro, Ivica, Vinko, Kata i Terezija Stanković
19.	ned	DRUGA VAZMENA NEDJELJA - NEDJELJA BOŽJEG MILOSRĐA	07.30 + Pavao st. i ml. i Barica Zrinjan + Vid i Barbara Bukovina 09.00 + Veronika i Ivo Mamić ++ ob. Mamić i Zovko 10.30 <i>Pro populo</i> 12.00 + Juraj Petreković 19.00 + Stanka Budimir, ++ ob. Žnidaršić

ŽUPA SVETOG PETRA APOSTOLA - Zaprešić I

Pavla Štoosa 2, HR-10290 Zaprešić; tel/fax: 01/3310-474
zupa.zapresic@zg-nadbiskupija.hr; www.sv-petar-zapresic.hr

Broj žiro računa Župe: HR3823600001101345834

Uredovno vrijeme župnog ureda: od 9.00 - 10.00 i od 17.00. - 18.00 sati

Župni ured ne uređuje:

subotom, nedjeljom, ponedjeljkom i blagdanima

**ŽUPA SV. PETRA AP.
ZAPREŠIĆ**

**USKRSNUĆE
GOSPODINOVO**

GOD. 19., BR. 20.

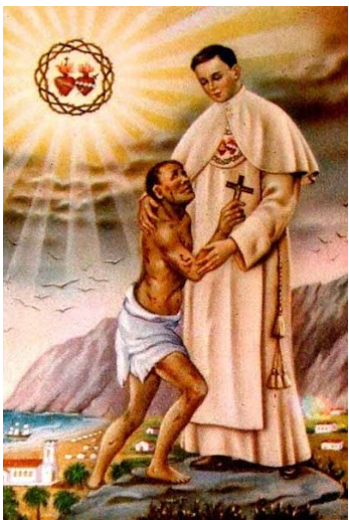

Dragi župljani, braćo i sestre u Kristu!

Ovogodišnja proslava Kristovih otajstava spasenja, u perspektivi Vazmenog trodnevlja, a s obzirom na pandemiju koronavirusa, može nam se činiti kao da smo zastali na Velikom petku uz koji se vežu osjećaji ostavljenosti, tuge, patnje i boli. Zsigurno da nije lako prihvatiti činjenicu da smo zbog trenutne situacije fizički odvojeni te nismo u mogućnosti ove dane provesti u zajedničkom slavlju Kristove muke, smrti i uskrsnuća. Osjećaji koji nas poradi toga mogu zahvatiti ne smiju u nama ugasiti vjeru i nadu koje nas vode kroz mnogovrsne križne putove ovozemaljskog života prema vječnosti s Bogom. Vjera u Boga upravo se u ovakvim trenucima treba pokazati živom, da nitko i ništa ne smete naše povjerenje u Oca nebeskoga koji je žrtvovao svoga Sina za naše spasenje. Kao što znamo, nakon muke Velikog petka i tišine Velike subote kada je naš Spasitelj počivao u grobu, zasijala je nedjelja uskrsnuća Gospodinova. Tama koja je obuzimala učenike osvjetljena je Uskrslim koji je kao prvi dar svojim apostolima predao – mir! Taj isti dar živoga Boga primamo i ovog, jedinstvenog Uskrsa u kojem nam Bog ponovno poručuje da je pobijedio grijeh i smrt te nam tako i u ovim trenucima daje razlog za radost.

U vjeri da je Bog jači od svakog problema te u nadi da ćemo uskoro zajedno slaviti Gospodina, želimo vam blagoslovljen te radošću i mirom ispunjen Uskrs!

preč. Ivan Frkonja, župnik
vlč. Krunoslav Kolar, župni vikar
s. Ilija Nikolić, trajni đakon
s. Veronika Šaban, KBLJ
s. Lajda Marki, KBLJ
Leo Lang, bogoslov

15. travnja - sveti Damjan de Veuster (1840-1889)
- Zov francuskih misionara naišao je na snažan odjek naročito u Belgiji. Iz obitelji flamanskog seoceta Tremeloo otišli su u samostan jedan sin i dvije kćerke, a uskoro i drugi sin, Josip, koji će dobiti redovničko ime Damjan. Završivši osnovno školovanje stupio je u Družbu Presvetih Srdaca. Ispočetka je primljen za redovničkoga brata pomoćnika. Josip je još studirao teologiju kad je za misije bio određen njegov stariji brat Pamfil, koji se tada razbolio od tifusa pa se mjesto njega ponudio Damjan. Nakon četiri i pol mjeseca vožnje stigao je u Honolulu, na Havaje. Tamo je Damjan već nakon 8 dana primio red subđakonata, a dva mjeseca kasnije zaređen za đakona i napokon za svećenika.

Bio je čovjek u prvom redu jake tjelesne građe, izdržljiv, neustrašiv, a uz to vesele naravi. Prvu godinu proveo je obilazeći sela i pomalo učeći domorodački jezik. Početkom svibnja 1873. o. Damjan je isposlovaao od biskupa Maigreta da može na Molokaju dijeliti strašnu sudbinu tamošnjih gubavaca. Došavši na Molokaj, bijaše o. Damjan jedini zdrav čovjek među 800 gubavaca. Dragovoljno je pristao da kod njih stalno ostane. Bio je tada u najljepšoj dobi: 33 godine. Svojim je gubavcima želio postati sve, ne samo svećenik i misionar, već i otac, brat, liječnik, savjetnik i učitelj. Sav je pripadao njima. Nije se bojao zaraze. Pristupao im je i među njima živio i radio kao da su najzdraviji ljudi. Gubavci su odmah uvidjeli da su u njemu dobili pravog oca i prijatelja te mu pristupali s najvećim povjerenjem. Kad im je jednoga dana tajfun porušio kolibe, o. Damjan je skupa s njima sagrađio novo naselje. Podigao je i bolnicu, otvorio dva sirotišta za djecu bez roditelja, sagrađio crkvu...! Godine 1877. otac Damjan je ugledao na svom tijelu neke mrlje i brzo je postao svjestan o čemu se radi. U svojoj je bolesti bratu Pamfilu napisao je ovo: *"Ti znaš da me je od nekog vremena Spasitelj naročito odabrao. On je dopustio da i ja budem zahvaćen gubom. Uvijek ću Bogu biti zahvalan za tu milost. Bolest će pospješiti moj put u nebesku domovinu. U toj nadi uzimam na se križ. Pomozi mi svojom molitvom da pronađem snage te izdržim i sretno prispijem na vrh brda Kalvarije!"* Križni put bolesti oca Damjana bio je dug. Apostol gubavaca umro je u noći 15. travnja 1889. 3. svibnja 1936. njegovo je tijelo na školskom brodu "Mercator" uplovilo u luku Antwerpena, gdje ga je dočekaao belgijski kralj i kardinal te mnoštvo naroda. Put do Leuvena, do novog groba u crkvi sv. Josipa, bio je pravi trijumf kakav Belgija nije vidjela. Godine 1994. o. Damjan je proglašen blaženim, a svetim ga je proglasio 2009. godine papa Benedikt XVI. **Zaštitnik je bolesnika od gube i AIDS-a.**

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 10, 34a.37-43; Ps 118, 1-2.16ab-17.22-23; Kol 3, 1-4; Iv 20, 1-9

Velika je danas radost jer ulazimo u događaj koji se dogodio prije gotovo 2000 godina, a koji začuđuje i danas, dajući nam nadu i smisao da živimo kršćanskim životom. Taj je događaj uskrsnuće Gospodina Isusa Krista od mrtvih. Ovdje se prelama povijesni pojam tj. da je Isus živio, u aktualnost, tj. da je Isus živ. Uskrsnućem Isus nije osoba prošlosti već osoba koja je svakom vremenu suvremenik, pa tako i našem. Samo uskrsnuće je novi život koji nije podložan smrti i postojanju, a ne radi se ni o isključivo Isusovom, individualnom događaju, već je to događaj za čitavo čovječanstvo kojim je otvorena nova dimenzija postojanja po kojoj mi živimo u Božjoj besmrtnosti. Tako je vječni život zapravo život u onome koji je jedini vječan, a uskrsnuće je pridruživanje prođuhovljenog tijela tom obliku života. Ivan nam u svom izvještaju o Isusovu uskrsnuću donosi pregršt simbola koji nam pokušavaju progovoriti o dubini uskrsa. Da je Isus uskrsnuo doznalo se prvoga dana u tjednu, što je pak poveznica sa prvim danom stvaranja, kada iz ničega nastaje nešto novo. Uskrsnuće je nastajanje novog života, pa se nedjelju u uskrsnoj perspektivi naziva i osmim danom, budući je početak jednog otajstva koje vodi u vječnost te izlazi iz redovitog tjednog ritma u jednu eshatološku stvarnost osmog, odnosno vječnog dana s Bogom. Žene na grob dolaze još za mraka. To je slika ondašnjega, ali i današnjega svijeta. Dok svijet živi u tami grijeha, ne uviđa da mu je već svanulo vječno sunce, da postoji njegov izbavitelj koji ga može privesti vječnom svjetlu. Ne dopustimo da uskrsnuće Gospodinovo ne donese svjetlo i u najtamnije trenutke našega života. Ono što su žene odmah primijetile je da nema Isusa te su pomislile da ga je netko ukrao. Ovdje se dolazi do bitnoga, a to je kako prazan grob u Jeruzalemu nije vjerodostojno svjedočanstvo da je Isus uskrsnuo. Potvrda da je Isus uistinu živ proizlazi iz mnogobrojnih susreta Uskrsloga s apostolima i učenicima, ali u konačnici, da je Isus uistinu živ uvjerali smo se i mi susrećući ga na mnoge načine kroz što smo spoznali da je evanđelje istina. Svatko od nas je pozvan biti poput Marije Magdalene koja hita drugima svjedočiti svoje iskustvo susreta s Uskrslim. Ne dopustimo da nas naše žalosti i tjeskobe uvedu u stanje duhovne smrti, već dopustimo da nas zahvati svjetlost Uskrsloga te širimo to svjetlo svijetom, da upozna da smo od Boga pozvani i poslani. Dopustimo Isusu da uđe u naše srce i naš život, da nas oživi, podigne iz mrtvih te da nam dade snage ići naprijed na našem životnom putu prema vlastitom uskrsnuću.